

Το ακροτελεύτιο άρθρο του συντάγματος του '52, ήταν το 114 που προέβλεπε ότι: « η τήρισις του παρόντος συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων». Από εκεί γεννήθηκε και η περίφημη γενιά του ένα – ένα – τέσσερα, που βροντοφώ ναξε τα τρία αυτά ψηφία στην μακρινή και ταραχώδη δεκαετία του '60.

Και επέρασαν τα χρόνια, και άλλαξαν τα πράγματα, και ήρθαν άλλες ταραχές, άλλα προβλήματα, άλλες γενιές, άλλα συνθήματα και άλλα «ένα – ένα – τέσσερα».

Στο παρελθόν, τότε που η νεότητά μας ήταν μια ατίθαση, ενίοτε και αισιόδοξη πραγματικότητα, τα χιλιοκτακόσια κυβικά εκατοστά ενός κινητήρα αυτοκινήτου, ήταν μια σπάνια προοπτική. Ακόμα σπανιότερη η πιθανότητα να το οδηγήσεις.

Και αν ήταν πολλά για αυτοκίνητο, ήταν νούμερο παλαβό για δίτροχο. Εκτός, ...εκτός αν αυτό το δίτροχο, ερχόταν από την χώρα της υπερβολής. Τις Η.Π.Α. και ειδικότερα από την δεύτερη πατρίδα του Γιάννη Αντετοκούμπο. Την γενέτειρα των Bucks. Το Millwaukee.

Αν όμως ο Γιάννης με την πληθωρική αθλητική του παρουσία, έχει κάνει γνωστή στο πανελλήνιο την πόλη του Millwaukee, ήταν ο William Sylvester Harley και ο Arthur Davidson που φρόντισαν να κάνουν διαβόητη σε παγκόσμιο επίπεδο την ίδια πόλη, πριν καν ο γεννηθεί ο παππούς του Γιάννη, στην Νιγηρία.

Η Harley Davidson, για να το συνειδητοποιήσουμε, έχει αντικρίσει τον Α' και τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, έχει ζήσει στο μεσοδιάστημα την μεγάλη ύφεση του '29 και την

ποτοαπαγόρευση, την εμπλοκή των Η.Π.Α. στην Κορέα, στο Βιετ – ναμ, για να μην αναφερθούμε σε κάτι πρόσφατα γεγονότα όπως τους πολέμους του Κόλπου, τις επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και όπου άλλου αποφάσισε ο θείος Σαμ να βάλει το πόδι του. Με ιστορία 115 χρόνων, η Harley Davidson είναι πλέον σήμα κατατεθέν του Αμερικάνικου πολιτισμού.

Η πληθωρική και σε τεχνολογικό επίπεδο, αυτού του πολιτισμού, επιβάλλει απλησίαστα νούμερα για τις εκτός Αμερικής νόρμες. Ένα από αυτά είναι το 114 που αφορά τις κυβικές ίντσες του V κινητήρα ο οποίος φοριέται και στο μοντέλο Fat Bob. Για να το φέρουμε σε Ελληνικά μεγέθη είναι 1.868 κ.εκ. από τα οποία παράγονται «μόλις», κάτι παραπάνω από εκατό ίπποι, αλλά η ποσότητα ροπής (160 Nm), που υπάρχει σχεδόν παντού, κυριολεκτικά ξεχειλίζει.

Η μετάβαση από τα κλπ ονς του οικογενειακού, γενναίου, ιστορικού σχεδόν CBR, στην εγκάρσια λαγουδέρα του Fat Bob, από τους τέσσερις σε σειρά, σε δυο γιγάντιους σε διάταξη V κυλίνδρους με υπερτριπλάσια χωρητικότητα και ήταν βέβαια, ένα σοκ.

Από το ελληνικό σπίτι της Η.Δ. στην Πειραιώς, με κατεύθυνση προς τα δυτικά, στην [λεωφόρο Αθηνών](#)

, ζεστό πρωινό της Πέμπτης και κάπου στο Χαϊδάρι με πυκνή κυκλοφορία, που δεν μπορούσα εν πρώτοις να υπολογίσω αν χωράω να χωθώ ανάμεσα, στους τόνους των τετράτροχων, άρχισα να συνηθίζω.

Τότε, κατάλαβα να σχηματίζεται στα ακρόχειλά μου ένα μικρό χαμόγελο ευχαρίστησης, καθώς ένιωθα τις δονήσεις, άκουγα το στακάτο θόρυβο και έσκαγα κούφιες γκαζιές σαν κακομαθημένος θορυβώδης έφηβος, μέσα σε μια πόλη που πάσχει από το πανδαιμόνιο των μονίμως υψηλών στάθμεων θορύβου.

Στην εθνική αρτηρία δεν έχεις λόγο να ταξιδέψεις με περισσότερα από 120, ειδικά με όπεν κράνος καθώς οι βελονιές από τα έντομα που θυσιάζονται πάνω στην επιδερμίδα του προσώπου σου δεν είναι πάντα ευχάριστες, πέρα από τις τύψεις για αυτή την αχρείαστη θυσία.

Εν τάξει, το κλεινόν άστυ και η αδιάφορη εθνική ήταν πίσω μας και να μπροστά μας η Μεγαρίδα, με το δρόμο, φαρδύ πιά, προς το Αλεποχώρι, ή φοξβίλατζ αν βρισκόμασταν ανάμεσα από κάποια διαφημιστική πινακίδα έξω από το [Ebbing](#) .

Ας μου επιτρέψουν όμως οι αυτόχθονες του Μιζούρι, να πιστεύω ότι η γλύκα του ελληνικού Απρίλη είναι ασυναγώνιστη. Στο πυκνό δάσος των κωνοφόρων πάνω σε αυτό το ανεπανάληπτο ανάγλυφο της γης, από την μεσογαία της Μεγαρίδας προς τον ανατολικό μοιχό του Κορινθιακού κόλπου. Από την μακρινή θέα της απαστράπτουσας θάλασσας, κατηφορίζεις πάνω στον κλειστό δρόμο προς την παραλία και η αύρα της γίνεται αισθητή με ένα κύμα δροσιάς μόλις φτάνεις στο παράλιο μέτωπο.

Ένας ανεπαίσθητος πουνέντης, φρεσκάρει το είναι σου και ταξιδεύεις, με βαθιά ευφορία σε όλο στενό παράλιο φρύδι, που υποφέρει από δημιουργίας του από τισ κατολισθήσεις. Ψυχή στο δρόμο, άνοιξη στα καλύτερά της και όλο το κακό, μακριά.

[https://www.facebook.com/114cubicinches/](#)